जिघांसुर्धार्त्तराष्ट्रश्च श्रान्तेष्वन्येषु फाल्गुनं । कवचेन तथा युक्तो रक्षार्थं सैन्धवस्य च ।
येन ब्रह्मास्त्रविदुषा पाञ्चालाः सत्यजिन्मुखाः । कुर्व्वाणा मज्जये यत्नं समूला विनिपातिताः ।
येन प्रव्राज्यमानाश्च राज्याद्वयमधर्म्मतः । निवार्य्यमाणा न वयं नानुयातास्तदैषिणः ।
यो ऽसावत्यन्तमस्माकं कुर्व्वाणः सौहृदं परं । हतस्तदस्त्रमरणं करिष्यामि सबान्धवः । ९२३०
एवं ब्रुवति कौन्तेये दाशार्हस्त्वरितस्ततः । निवार्य्य सैन्यं बाहुभ्यामिदं वचनमब्रवीत् ।
शीघ्रं न्यस्यत शस्त्राणि वाहेभ्यश्चावरोहत । एष योगोऽत्र विहितः प्रतिघाते महात्मना ।
द्विपाश्वस्यन्दनेभ्यश्च क्षितिं सर्व्वेऽवरोहत । एवमेतन्न वो हन्यादस्त्रं भूमौ निरायुधान् ।
यथा यथा ह्ययुध्यन्त ये वा ह्यस्त्रबलम्प्रति । तथा तथा भवन्त्येते कौरवा बलवत्तराः ।
निक्षेप्स्यन्ति च शस्त्राणि वाहनेभ्योऽवरुह्य ये । तान्नैतदस्त्रं संग्रामे निहनिष्यति मानवान् । ९२३५
ये त्वेतत् प्रतियोत्स्यन्ति मनसापीह केचन । निहनिष्यति तान् सर्व्वान् रसातलगतानपि ।
ते वचस्तस्य तच्छ्रुत्वा वासुदेवस्य भारत । एषन् सर्व्वे समुत्सृष्टुं मनोभिःकरणेन च ।
तत उत्सृष्टुकामांस्ताञ्छस्त्राण्यालोक्य पाण्डवः । भीमसेनोऽब्रवीद्राजन्निदं संहर्षयन्वचः ।
न कथञ्चन शस्त्राणि मोक्तव्यानीह केनचित् । अहमावारयिष्यामि द्रोणपुत्रास्त्रमाशुगैः ।
गदयाऽप्यनया गुर्व्या हेमविग्रहया रणे । कालवदिचरिष्यामि द्रौणेरस्त्रं विशातयन् । ९२४०
न हि मे विक्रमे तुल्यः कश्चिदस्ति पुमानिह । यथैव सवितुस्तुल्यं ज्योतिरन्यन्न विद्यते ।
पश्यध्वं मे दृढौ बाहू नागराजकरोपमौ । समर्थौ पर्व्वतस्यापि शैशिरस्य निपातने ।
नागायुतसमप्राणो ह्यहमेको नरेष्विह । शक्रो यथाप्रतिद्वन्द्वो दिवि देवेषु विश्रुतः ।
अद्य पश्यन्तु मे वीर्य्यं बाहोः पीनांसयोर्युधि । ज्वलमानस्य दीप्तस्य द्रौणेरस्त्रस्य वारणे ।
यदि नारायणास्त्रस्य प्रतियोद्धा न विद्यते । अथैनं प्रतियोत्स्यामि पश्यत्सु कुरुपाण्डुषु । ९२४५
अर्ज्जुनार्जुन बीभत्सो न न्यस्यं गाण्डिवं त्वया । शशाङ्कस्येव ते कोपं नैर्म्मल्यं पातयिष्यति ।
॥ अर्ज्जुन उवाच ॥ भीम नारायणास्त्रे मे गोषु च ब्राह्मणेषु च । एतेषु गाण्डिवं न्यस्यमेतद्धि व्रतमुत्तमं ।
एवमुक्तस्ततो भीमो द्रोणपुत्रमरिन्दमः । अभ्ययान्मेघघोषेण रथेनादित्यवर्च्चसा ।
स एनमिषुजालेन लघुत्वाच्छीघ्रविक्रमः । निमेषमात्रेणासाद्य कुन्तीपुत्रोऽभ्यवाकिरत् ।
ततो द्रौणिः प्रहस्यैनं द्रवन्तमभिभाष्य च । अवाकिरत् प्रदीप्ताग्रैः शरैस्तैरभिमन्त्रितैः । ९२५०
पन्नगैरिव दीप्तास्यैर्म्मर्म्मभिद्भिरलं रणे । अवकीर्णोऽभवत्पार्थः स्फुलिङ्गैरिव काञ्चनैः ।
तस्य रूपमभूद्राजन् भीमसेनस्य संयुगे । खद्योतैरावृतस्येव पर्व्वतस्य दिनक्षये ।
तदस्त्रं द्रोणपुत्रस्य तस्मिन् प्रति समस्यति । अवर्द्धत महाराज यथाग्निरनिलोद्धतः ।
आवर्द्धमानमालक्ष्य तदस्त्रं भीमविक्रमं । पाण्डुसैन्यमृते भीमं सुमहद्भयमाविशत् ।
ततः शस्त्राणि दिव्यानि समुत्सृज्य महीतले । अवारोहन्रथेभ्यश्च तुरगेभ्यश्च सर्व्वशः । ९२५५
तेषु निक्षिप्तशस्त्रेषु वाहनेभ्यश्च्युतेषु च । तदस्त्रंवीर्य्यविपुलं भीममूर्द्ध्न्यथापतत् ।